

[Anker Lau.]

klar over, at skal alle andre befolkningsdele have deres vilkår forbedret, så kan det erhverv, som sidder i en klemme, vi alle erkender og ser, da ikke være det eneste erhverv, der ikke skal have noget. Det kan ikke være den højtærede handelsministers mening; men jeg er principielt ganske enig i, at den ordning, man her har gennemført for landbruget, er akkurat lige så tosset som de ordninger, man har gennemført for de andre befolkningsdele.

Weikop: Den højtærede handelsminister kom vel af gode grunde ikke ind på nogen af de virkelig vigtige problemer, de hovedproblemer, som jeg rejste. Man kan måske heller ikke forlange, at den højtærede handelsminister skulle være forberedt herpå og kunne huske alle disse ting. Den højtærede handelsminister kunne i hvert fald ikke huske eller ville overhovedet ikke ind på, hvordan vi drøftede de problemer i fjor, og mente, erhvervene skulle være lige så godt stillet herhjemme som erhvervene i udlandet. Alle disse problemer lod ministeren ligge. Jeg tænker nok, det skyldes, at den højtærede minister har så meget at huske på, at det var gået ud af hans hukommelse; men bagefter huskede den højtærede handelsminister virkelig godt, for tænk, han huskede, at i 1951 havde jeg som handelsminister gennemført kontrol med priser og avancer. Det er godt husket, men alt det andet, der er meget vigtigere, er godt glemt. Den højtærede handelsminister ved udmærket godt, at når jeg i sin tid gennemførte avancekontrol, var det, fordi den højtærede ministers parti ønskede det, og fordi det radikale parti pressede på for at få det gennemført. Sådan var forholdene dengang, men jeg er virkelig glad for, at den højtærede handelsminister alligevel ikke helt har tabt hukommelsen.

Altså, den højtærede minister ville slet ikke tale om de vigtige ting, og så talte han om noget andet. Den højtærede minister sagde, at disse udvalg, der nu er gået i gang med undersøgelser, ikke skal være et slag i luften. Der skal ansættes de folk, der skal til, og det vil sige, man skal lade musikken spille. Når jeg sagde, at de tidligere undersøgelser havde været værdiløse, var det, fordi jeg ikke har kunnet se,

at de undersøgelser, der har fundet sted i forbindelse med loven om indseende med priser, har tjent noget som helst formål eller har været værdifulde; jeg må sige, at jeg synes virkelig, de har været et slag i luften. Jeg ønsker ikke, at der skal komme flere undersøgelser af samme art.

Baunsgaard: De udtalelser, det ærede medlem hr. Chr. Madsen kom med om landbrugets priser, synes at åbenbare, at det ærede medlem i hvert fald i det øjeblik, han stod heroppe, har glemt, hvad der er særpræget for landbruget i modsætning til industrien, nemlig at landbruget møder konkurrence fra andre lande, hvis landbrug er hjulpet frem af meget store statstilskud.

Mere interessant var det derimod at høre, at det ærede medlem også mente, at der var områder inden for industrien, hvor der var tale om en lignende situation, at man diktatorisk og ensidigt kunne fastsætte priserne uden konkurrence, og det ærede medlem spørger om det konkrete indhold af mine udtalelser om udenlandsk konkurrence. Ja, det konkrete er, at skal dansk industri klare sig, må den kunne producere til priser, der gør det muligt at gå ind i konkurrencen med de udenlandske industrivarer, når de nu kommer ind her og vi skal gøre os gældende på udenlandske markeder, og det vil igen sige, at vort omkostningsniveau ikke må være for højt. Det ærede medlem udtrykte sin betænkelighed i denne forbindelse og mente, at priserne på sådanne områder måske ikke kunne blive fastsat under betryggende former, og gav samtidig udtryk for, at han talte på arbejderbevægelsens vegne. Jeg må vel tage det som et udtryk for, at arbejderbevægelsen dér, hvor konkurrencen ikke er effektiv, vil være villig til at lukke op, og så når vi frem til målet.

Chr. Christiansen: Jeg har kun en kort bemærkning til det ærede medlem hr. Weikop, som var lidt ironisk indstillet over for museumstaler, som jeg forstod han ikke var særlig begejstret for. Når jeg — måske nok lidt personligt — skal bedømme talerne, var der efter min mening ingen, der var mere museumspræget end netop det ærede medlem hr. Weikops. Så vidt jeg ved, har det ved alle de forhandlinger, vi